

Q23:417

N11

121358.

வி ரா ச ம ம்.

சாந்தலிங்கம் 106
சாந்தலிங்கம் 1-12
லவாமிகள.

திருவாய்மலர்ந்த
நருளியது.

காஞ்சீபுரம் மது
உஜினி மருளாராத்தி டத்துவீதி
பூசிவலிங்கம் ரியர் பெரியமடம்
சுவாமிகளா தசிகேந்திர
சீடராகிய, காஞ்சீபுரம் தினத்து
மு. சி. சின்ன இராஜாம்பேட்டை
அவர்களா சாமி ஐயர்
ராலும்,

காஞ்சீபுரம் பச்சை
தி. அண்ணை நந்தையர் மடம்
அவர்களா மவையர்
ராலும்

2-வது
பதிப்பு,
அச்சியந்திரசாலையில்
ப்பட்டது.

1923:417

MM

171358

19

11.

[அனா 1.

உ
சிவமயம்.

வீராகமம்.

திருமழிசை

சாந்தலிங்கஸ்வாமிகள். - 12

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது

காஞ்சிபுரம் மடத்துவீதி

உஜ்ஜினி மருளாராத்திரியர் பெரியமடம்

ஸ்ரீசிவலிங்கதேசிகேந்திர

சுவாமிகளாதீனத்து

சீடராகிய, இராஜாம்பேட்டை

மு. சி. சின்னசாமி ஐயர்

அவர்களாலும்,

காஞ்சிபுரம் பச்சகந்தையர் மடம்

தி. அண்ணாமவசையர்

அவர்களாலும்

ஸ்ரீ காஞ்சீபூஷண அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை

1911.

அணை 1

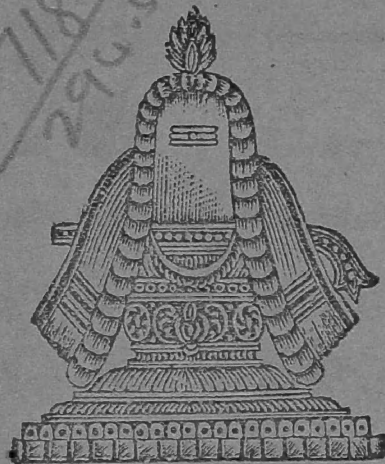
பிரசித்தப்பத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் காஞ்சிபுரம் ஆடிசன்பேட்டை டோர் 4-நெ. ஷாப் சின்ன சாமிஐயரிடத்திலும், ஷே யூர் இராஜாம்பேட்டைத்தெருவு 47-நெ. வீடு இரத்தினஐயரிடத்திலும், ஷே யூர் கருக்கினிலமர்ந்தவள்கோவில்தெருவு 45-நெ. பச்சகந்தையர்மடம் அண்ணாமலைஐயரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உடனே அச்சிடும் புஸ்தகங்கள்.

பரமபுஷ்ப சமீப்தலம்.

வினாயகநி ஆசாரவிளக்க வினா விடை.

வீராகமம்.

விநாயகர்காப்பு.

அரியசஞ்சிதமகலவும்
புரியுடம்பிடரோழியவும்
விரியுநம்பவமெரியவுங்
கரிமுகன்கழல்கருதுவாம்.

நூல்.

சோதிசுருபரன் சரணந்தொழுது சிரமிசையிருத்தி
நீதிதருங்குருலிங்கசங்கமத்தினிலைமையெல்லா
நாதனுமைக்குரைத்ததனையந்துலகெணல்லமைய
ரோதியநற்கருடத்தின்பயன்றமிழாலுரைத்திடுவாம்.

(1)

சீரிசைத்தவீரசைவத்திறமதனையல்லமைய
ரேரிசைத்தவமுனிவர்க்கினிமையுடனுரைத்ததையான்
பாரிசைத்ததென்மொழியாற்பகர்வதுலகேழுமொரு
சீரைவித்திலடக்கநினைந்திடுமூடர்கிரிநெறியே. (2)

நிலவுலகாயுதமுதலாநீடுவயிணவமீரு
மலகில்பலசமயமுமற்றியாவுமுதித்தொடுங்கிடமா
முலகுபுகழ்வீரசைவசித்தாந்தத்துண்மையினை
யலையுமனத்தறிவிலியேமறிந்தபடிமொழிந்திடுவாம். (3)

வேறு.

தெரிவரும் பவியதாகிச் சிவலிங்கார்ச்சனையிலாமற்
குருவருண்மந்திரத்தைக் குறித்தவனிருபாதத்தைப்
புரைவிலாமனத்தினாலே பூசைசெய்துலகவாழ்க்கை
யருவராதமர்ந்துவாழ்வோ னவன்பூர்வசைவனுவான். (4)

தெளியமும்முதலுமொன்றாச் சிந்தித்துக்குரவனோதுங்
களிதருமந்திரத்தாற் கருத்துறப்பீடமீதே
யளிதரவரனைப்பூசித் தடியரைக்காணிற்கண்க
டுளிகொளவணங்கிவாழ்வோன் சுத்தமாஞ்சைவனுவான். (5)

பேசுமில்விருசைவத்தும் பெருமையாங்குருநேயத்தி
னாசையாயங்கலிங்கி யாகியேகரபீடத்திற்
பூசைசெய்துலகாசாரம் பொருந்திநற்பாததீர்த்த
மாசறக்கொள்வோன்றானே மார்க்கசைவத்தனுவான். (6)

பூருவசைவமென்றும் புகழ்சுத்தசைவமென்றுஞ்
சாருமிங்கிதற்குமேலாய்த் தருமார்க்கசைவமென்று
நெருமிச்சைவமூன்று நெறிபெறவணங்கிவாழும்
வீரசைவத்தினீதி விளங்கவே விரித்துச்சொல்வாம். (7)

அத்தனாரலகில்சோதி யையர்மெய்ச்செல்வந்தானு
நித்தமாங்கருணையாலே நிகழ்சிவபோகமான
வித்திலாப்பயிரன்பர்க்கு வினைந்திடப்பத்தியென்னு
மெத்துமாமழைபொழிந்து வளர்ப்பதும் வீரசைவம். (8)

விரிவுறுமேழுபேத வினேவழியோனிதோறுந்
 திரிதருபவமகற்றிச் செறிந்திடுமுயிர்கட்கெல்லாம்
 பெருகியசித்திமுத்தி பிரசன்னராகவேண்டு
 மரியநல்வரங்களெல்லா மளிப்பதும்வீரசைவம். (9)

வஞ்சகப்புலன்களாகு மதமலிவேழந்தன்னை
 யஞ்சவேமிரித்துநூறி யடர்ப்பதூமன்பர்க்கென்று
 முஞ்சியபவவித்தானமும் மலச்சேறுநீக்கும்
 விஞ்சியபரமஞான வெள்ளமும்வீரசைவம். (10)

பகர்தருசைவம்பாசு பதமகாவிரதங்காளா
 முகமிகுவாமநீடு வயிரவமுதலாயுள்ள
 வகமலிசமயத்தோர்க ளவரவார்திலைமைக்கேற்றத்
 திகைமிகுமுத்தியின்பந் தருவதும்வீரசைவம். (11)

பரவுலகாயுதாதி பாஞ்சராத்திரியீராகத்
 திரமிசுமயத்தோர்க டிருக்கினையடவேர்க்கித்,
 தரமிகுஞ்சைவத்தாக்கிச் சரிதைநான்கியற்றப்பண்ணி
 விரவியபரமஞானந் தருவதும்வீரசைவம். (12)

முந்தியமூலத்தாகு முக்குணமயக்கினாலே
 சிந்தைகொள்காமமாதி விடயமாஞ்சீர்மைக்கேகு
 மந்தரைத்தடுத்தநீங்கா மலமாயைகன்மமென்னும்
 பந்தமதகற்றினூனம் பணிப்பதும்வீரசைவம். (13)

ஒருமலவருக்குணின் று வருவுகொண்டெதிரேநீன்றிங்
 கிருமலவருக்குமூன்று மலவருக்கெம்போல்வந்து
 திரிமலவிருளைநீக்கிச் செழியுமாருயிர்கட்கெல்லா
 மரியவானந்தமுத்தி யளிப்பதும்வீரசைவம். (14)

புன்னெறிசமயத்தோர்கள் புகன்றிடுமவமொழிக்குத்
 தன்னிருசெவிகொடாமற் றடுத்தருணையத்தாலே
 மன்னியவிலிங்கநிட்டை புரிந்திடுமகிமைநல்கிக்
 கொன்னமர்பரமானந்தங் கொடுப்பதும்வீரசைவம். (15)

அன்னியசைவர்தம்பாற் றீக்கைகொண்டயன்மாலாதி
மன்னியசகலத்தோரை வணங்குவோர்மதம்புகாம
லுன்னருமேகலிங்க நிட்டையினுறுதிகாட்டித்
தன்னிகரிலாதவின்பர் தருவதும்வீரசைவம்.

(16)

மேதகுஞானத்தீயாற் றகனஞ்செய்மேனிதன்னைப்
பூதவாரழலிற் போக்கும் புன்னெறிச்சமயத்தோர்தந்
திதுறுநெறியைநீக்கித் திகழ்சிவலிங்கநிட்டை
யாதரவதனாலன்பர்க் களிப்பதும்வீரசைவம்.

(17)

தங்குலமகிமைநோக்கிச் சங்கரனடியார்க்கென்று
மங்கியசாதிபேத முரைத்தவர்மனையிரப்போ
னிங்கெமக்காகாவென்னு மீனருக்கமன்கண்ணில்
வெங்கதிர்நிலைமைபோல நிற்பதும்வீரசைவம்.

(18)

அட்டமியேகாதேசி யலர்மதிவாரமாதி
யொட்டியவிரதஞ்சில முடலொறுத்திடுமுபாதி
நிட்டையாம்பகளுனத்தி னிலைபெறுநெறிகள்யாவும்
விட்டிடவுண்மைஞான மளிப்பதும்வீரசைவம்.

(19)

மாசுறுமுலகமாயச் சுழிபட்டுமறிந்தோர்தம்மை
யாசையாலவரேதேவ ராமவருண்மரென்றே
காசைவாசந்தனக்குக் கைப்பலிவைத்துப்போற்று
நீசருக்கிருளதாகி நிற்பதும்வீரசைவம்.

(20)

ஆருயிரிருக்கவிங்கே யானடியடைந்திடாம
லாருயிரகன்றபின்ன ரவ்யுயிரெரியிற்சுட்டே
கூரியபரிவான்முத்தி கூட்டுதற்கென்புகொண்டே
யூர்தொறுமுழுவழமர்க் குணரொணுவீரசைவம்.

(21)

அனநடையுமையான்பாக னுமமாறெழுத்தைநிந்தித்
தினமலிதேவர்நாம மினிதெனச்சிந்தித்தேத்தி
மனமுறுங்கொடியபஞ்ச பாதகமடைவோர்க்கென்றுங்
கனவிலுமுணரொணுத கற்பதும்வீரசைவம்.

(22)

உயிர்செகுத்தூனுண்போரு முணர்வறநறவுண்போருஞ்
செயிர்தருபலிகடாழு முறவெனச்செறிந்தபோதி
லயர்வுறவெதிர்கொண்டுள்ளே யழைத்திடும்புல்லரான
கயவருக்குணரொணாத கற்பதும்வீரசைவம். (23)

ஒதரும்பிராணலிங்க முயிர்க்குயிரென்றோராமன்
மேதகுமிலிங்கத்துக்குந் தனக்கும்வேறாகக்கொண்டே
கோதுறுமனத்தினாலே குறித்தருச்சனையேசெய்யுஞ்
குதகர்க்குணரொணாத குட்சமும்வீரசைவம். (24)

இட்டலிங்கத்தையெண்ணு தவமதித்திந்தப்பார்மேன்
மட்டறுதீர்த்தலிங்கம் வணங்குதல்கதியாமென்று
நெட்டிடைத்தூரமேக நினைந்திடமடவரான
முட்டருக்குணரொணாத முதன்மையும்வீரசைவம். (25)

காதலன்பிராணலிங்கி காரிகைப்பவியாமாகில்
வேதியன்புலைச்சிதன்னை விரும்பியேமருவலொக்கும்
போதியாதவர்களில்லிற் பொசித்திடுந்தீயரான
பாதகர்க்குணரொணாத பான்மையும்வீரசைவம். (26)

எல்லையிறவத்தினாலே யிறையடிவழுத்தப்பெற்று
மல்லலாம்பிறவிநீக்கு மரனடியடைந்திடாம
னல்லவானவர்களின்ப நயந்தருச்சனையிலவேண்டும்
புல்லராலறியொணாத பொற்பதும்வீரசைவம். (27)

இரவிபோலுலகமெங்கு மேகனேகுருவெண்ணுமன்
மருவிமெனைவிதானு மகிண்ணும்வேறதாகக்
குருவினைப்பகுத்துத்தீக்கை கொண்டிடுமுடரில்லிற்
பருகுவோர்க்குணரொணாத பான்மையும்வீரசைவம். (28)

கோவணம்போகமாடை கூட்டரவகன்றீர்மை
காவரும்பொறைமுந்தூல்கப் பறையவிகாரந்தண்டோ
ரோவிலைம்புலனைவாட்டுமொளிதிகழ்ஞானமாகுந்
தாவின்முத்திரையோரைந்துஞ் சங்கமந்தரிப்பதாமே. (29)

சத்தியஞ்சவுசமாகச் சாந்தநீறலைவிலாத
சித்தமேயுருத்திராக்கஞ் சின்மயமியோகவேட்டி
நித்தியானந்தங்கத்தை நிராமயங்கிரீடமென்றுந்
தத்வம்பாதுகையதாகச் சங்கமந்தரிப்பதாமே. (30)

செறிதருகரணநான்குஞ் சிவதாரமாகுஞ்செச்சை
யறிவதாம்பிரிவிலாத வானந்தமுதகமாகும்
வெறிமலரமுதமாகு மிக்கமெய்ப்பத்திஞ்ஞயங்
குறிநவபேதமேக மாகியகொள்கையோர்க்கே. (31)

அற்பகலுணராரைவ ரரும்பெருஞ்செல்வம்பேணர்
கற்பனைவிகற்பமில்லார் கன்மமீறுதிப்பொன்றில்லார்
பொற்புறுமிலிங்கலீலைப் பொலிவலால்வேறுகாணார்
சிற்பாவீரசைவத் திறத்தினைவிரும்புஞ்சீலர். (32)

நிறைகுறைவிரண்டுமில்லார் நினைப்புடன் மறப்பொன்றில்லார்
மறைநெறிமருட்சியில்லார் வையகப்பொய்யிலாழார்
தறைமுதற்சிவமதீரூந் தத்துவாதீதவின்பஞ்
செறிதருவீரசைவத் திறத்தினைவிரும்புஞ்சீலர். (33)

உயிரளித்துடனேவாங்கி யொடுக்கிடும்பிரேதலிங்கம்
பயில்வுடனருச்சித்தேத்தும் பதகரைப்பரிசித்தோர்கள்
செயிர் புன நீக்கைகொள்ள வேண்டிஞ்செய்யாராகி
வயர்நரகனைத்துழ ழ்வி யரும்புலையருக்காளாமே. (34)

சதமம்புரிசோமாசி சன்னியாசத்தோர்நூல்க
ளதிகமாவல்லரேனு மங்கலிங்கிகளல்லாத
மதஊரைப்பரிசித்தாலு மலிபுன நீக்கைவேண்டுந்
திதமலிவீராசார பத்தராஞ்சீலத்தோர்க்கே. (35)

முற்றிகழ்சைவங்காளா முகம்பாசுபதமுன்னு கு
நற்றவர்முந்நூல்வேணி நயந்துதம்மங்கலிங்கம்
பற்றிலாதஊ ரத்தீண்டிற் பகர்புன நீக்கைவேண்டுந்
செற்றமிவ்வீராசார நெறிபுரிசீலத்தோர்க்கே. (36)

மாலயனிரவிசோமன் மகபதிமுதனெலட்டோர்
மேலுபர்கோடிதேவ ராயினும்வி மலரேனுங்
கோலமாமங்கலிங்க மில்லையேற்கு நித்துநோக்கார்
சீலமாம்வீரசார நெறிபுரிதிநலி உனரே. (37)

பொருவருமுயிர்கட்கெல்லாம் புகலருமின்பமுத்தி
யிருவினையகற்றினல்லா லெய்தொணவின்பதுன்பத்
தருவினையகற்றுமேனி சங்கமமா துமென்றே
பரிவுறுபிறவிநீக்கு ம்பக்குவரநிந்துபோற்றும். (38)

சங்கமம்பொருளெண்ணுமற் றுபரம்பிரும்பியேத்தி
லங்கவர்பெறும்பேறில்லை யண்ணலாராணைநிண்ணஞ்
சங்கமபுசைதானே தரு தருவிங்கவேட
மங்கவைமூன்றுமொன்றா யற்புதமாகுமன்றே. (39)

அங்கலிங்கத்தையெண்ணு தயர்ப்பதிதீர்த்தலிங்கம்
பொங்கியபரிவுகூரப் போய்ப்பணிந்துகோர்நீர்மை
மங்குறுகலவிற்சோர மகிணன்பால்மணம்புணர்ந்த
வங்கணவனையுங்கொண்டு சாருநாரியர்நேராமே. (40)

மாண்பயிலிலிங்கமில்லார் மற்றொருபதியிற்சென்றே
கூண்பருயிலிங்கநாடித் கருத்துறவணங்கல்கண்டுஞ்
சேண்பயிலிலிங்கமங்கத் திருக்கவுஞ்சிந்தைசெய்யார்
வீண்பகலகற்றுந்தீயர் விதிவசம்தேதாவந்தோ. (41)

அங்கலிங்கத்தோரெல்லா மரன்றிருவுருவமாவா
ரங்கலிங்கத்தோரென்று மாக்கமுமறிவுமில்லா
ரங்கலிங்கத்தைநீங்குந் தானவரடிவின் மாயந்தா
ரங்கலிங்கத்தைநீங்கா முனிவருமருள்பெற்றாரே. (42)

குலகுணவிசிட்டரேனுங் குணங்குலமில்லாரேனுஞ்
சலமதிமுடியார்வேடந் தரித்தவர்தமைக்கண்டோர்க
ணலமுடனெதிர்சென்றேத்தி யாசனநல்காராகி
லலமுறுதுயரநீங்கா ரவுரவநகில்வாழ்வார். (43)

அராவணியேணியண்ண லடியவர்தமைநீந்தித்தோர்
வராகமாயனேகஜன்ம மலமதுபொசித்தபின்னர்
தராதலமிசையேபொல்லாச் சண்டாளர்க்கடிமையாகிப்
பராவுறும்பசியானோயாற் பயத்தினுல்வருந்துவாரே. (44)

முழுத்தவவேடத்தோரை முனிந்துநிந்தித்தோரந்தப்
பழிப்புரைகேட்டோர்ஜீய படிாரைக்கோறல்செய்யா
வழுக்குமன்னவனுந்துன்பத் தழுத்துவனடியார்பாதம்
வழுத்துமன்பரைக்கண்டோர்கள் மருவுவர்பரமலோகம். (45)

அருஞ்சிலையதனாற்றேவ ராக்கியாலயமுமந்த
விருஞ்சிலையதனாற்செய்யி னிரண்டுமொன்றென்னலாமோ
தருத்தவவேடம்பூண்டு தமருடனிருத்தோர்தம்மை
வருங்குலமதினொன்றாக மதிப்பவரலகையொப்பார். (46)

தேனுமாமகவனேகத் தெரிவையர்கோடிதோடி
மானுமாமறையோர்கோடி கதைத்ததிற்கோடிபாவங்
கோனுமாபதியோனானே குருலிங்கசங்கமத்தின்
மேனிமேலுதிரம்பூமே லொருதுளிவிழினுமன்றே. (47)

இணக்குறுதோற்றான்கி லெழுவுகைபேதமான
கணக்கறுமீராரேழு கருநெறியோனிதோறும்
வணக்குமும்மலரும்போத மருளுறும்பிறலித்துன்பப்
பிணக்கறுமவரேலிங்க சங்கமம்பேணுவோரே. (48)

உயிரிரக்கங்களோரா தும்பரைப்போற்றும்பேறு
மயிரிலக்காகுமென்று மாலயன்றன்னைப்போற்றல்
செவிர்தருவரையிலக்காஞ் சிஷனடியவரைப்போற்ற
னயமிருபுவியிலக்காய் நாட்டியசிலையொப்பாமே. (49)

கண்ணுதல்சரணர்தம்மைக் கரமுறத்தொழுதுபோற்று
மண்ணுலகாளவேண்டின் மைந்தருஞ்செல்வம்வேண்டில்
விண்ணுலகெய்திடாமல் விரிநாகேழுமுடிக்க
வெண்ணமுதுடையீராகி லிடர்செயக்கருதுவீரே. (50)

அரனடியவர்க்கன்பாக வாதனமடையன்னங்
கரிபரிசிவிகையாதித் தனகன்மணிகளியாவும்
பரிஷுடன்மாசெண்ணும லளிப்பவர்பரத்திலேய்வர்
வரமவைவேண்டுகல்கின் மனநினைவெல்லாமாமே. (51)

பொன்னவமணிகண்கிற் புரத்தரன்வணங்கவாழ்வா
ரன்னமோடுதகல்கி லரியயன்பரவவாழ்வா
ருன்னருஞ்சரபில்கி லுருத்திரகணைசராவார்
மன்னியவீசனன்பர் மகிழ்வுறவணங்கினின்றே. (52)

அருந்தவமகேசர்வெய்யி லழலுறச்சிறகினாலே
பருந்ததுநீழல்செய்த பலமதற்கெழுபார்முற்றும்
விரிந்தொருசுவிகைநீழல் வேந்தெனப்புரத்ததென்றற்
பெருந்தவர்க்ககமுண்டாக்கப் பெறுமவர்பேறென்கொல்லாம். (53)

அறுசுவையடிசிலீச னடியவர்க்களித்திடாம்
லுறவுடன்ருபரங்கட் குபசரித்துட்டுநேயஞ்
செறிதருமாண்பாலுண்ணு மாவீனேச்சினந்துசாடி
வறியதோராவைநாட்டி மற்றதற்கருத்துயாதே. (54)

அறலருஞ்சரபில்கியி லமுதமேயளிக்குங்கீரம்
பிறலவயினுக்குநல்லில் விடமுதவிமோபோல
விறையடியவர்க்கேதெனு மீந்தவர்முத்திசேர்வார்
கறையவர்க்கினியதிந்துங் கடுகடைவரன்றே. (55)

சத்திருசரணஞ்சாகாத் தாடலேவகாச்சிவன்
சுத்தமம்பரமானந்தத் தோயவாரிதியின்பூழ்கி
யத்தன்மெய்ஞ்ஞானத்தியா லரும்பசுமலநீராக்கி
நித்தநீறணிவோருண்மை நீறிடுந்தொண்டராமே. (56)

நீறுகோமயமதாகா நெய்யிருங்கீரமாகாச்
சாறுகோதாகாமீண்டுந் தண்டுலநெல்லதாகா
கூறுதாம்பிரம்பொன்னுகிற் குலவுமுற்செம்பதாகா
வாறுபோலாசரன்பாத மருவுவோர்பவம்புகாரே. (57)

மேருவிலிருந்துவெறு வெறுக்கைகேடிநிபார்போலு
நாரமுழ்கியிருண்ணு நாவரண்டயர்நார்போலுஞ்
சீரியலிலங்கமங்கத் திருக்கழுத்தியினத்தேடிப்
பாரிடையுழலுமார்தர் குருபதம்பற்றிலாரே. (58)

குரவரைமனிதராகக் குறிப்பவர்களுத்தரோகர்
மருவுலிங்சத்துரோகர் மற்றென்னைநடணங்குதோர்கள்
பொருவில்சங்கமவேடத்தைப் புனைத்தகினைநிலிநிலாம
லருமவத்தொழில்கள்செய்யு மவர்கள்சங்கமத்துரோகர். (59)

அடுத்ததின்றன்மையான்மா வாகுமென்றறிந்தவல்லோர்
நடித்திடுஞ்சமயவாத நற்றவஞ்செய்தியானம்
படிற்றலகியற்கையாவும் பரததிவிலக்கா மென்றே
விடுத்தருட்குரவன்பாத மேவிமெட்ப்பணிசெய்வாரே. (60)

இருவினைப்பய னுஞ்செய்தி யாமறித்தருட்குமாட்டோ
மிருவினையறிந்துகூடா திறையறித்தருத்துமென்றே
திருருமப்போதமான சிற்றறிவுசென்றுஞானக்
குருபரனருள்பெற்றோர்கள் கருநெறிகுறுகிடாரே. (61)

பருவரையனேகமென்னக் குவித்துமண்பரவையேழுந்
தருபுனலனைத்துங்கொண்டு சவுசமுற்றிடினுமேனைக்
கருமலமகலாதென்றுங் கருணையானம்பேர்வந்த
குருவருட்பார்வையாலே மலமெலாங்குலைத்துபோமே. (62)

சலமெனும்ஸ்நானந்தானே தகமலிமலாதிகீக்கு
நிலவுமந்திரஸ்நானந்தா னிகழ்ச்சதாசத்தியுண்டாம்
பலமுறுபற்பஸ்நானம் பாவங்களனைத்தும்போக்கு
முலவுமெய்ஞ்ஞானஸ்நான முயர்சிவமுத்திரல்கும். (63)

கீடனற்குணர்ந்தேதர்த்தாசான் சிந்தைகூர்ந்தந்தணர்க்கு
நாடியவருடமுன்றி னரபதிக்கோராறாண்டின்
மாடுறுவணிகர்க்கொன்பான் வருடத்திற்குத்திரர்க்குப்
பீடுறுமீராறாண்டிற் பின்னுபதேசஞ்செய்வான். (64)

வேறு.

துரியமகன்றவிழிச்சோதி தொட்டிம்புடவிதனிலுதக
மரியபுவியிலரித்தெடுத்த வம்பொன்னுயரிந்தனங்கடைய
வருவெங்கனலிங்கிவைபோல மாறக்கருமமலமாயைக்
கருவியகன்றவிடத்துயிரைக் காணுங்குரவனருளாலே. (65)

அவமுந்தியபொய்ப்பவமகற்று மாசான்றிருநாத்தண்டாகுந்
தவமுந்தியபக்குவவுயிரின் தகையார்செவியோனியதாகு
நவமுந்தியமும்மலமகற்று ஞானவீதையஞ்செழுத்தாகுஞ்
சிவமந்திரத்தாலுற்பவித்த சீடன்குருபுத்திரனாமே. (66)

நித்தனூர்பொற்பதமருவு நெறிதானவைகளிரண்டாகும்
பத்திமார்க்கம்விதிமார்க்க மெனவேபகரப்படுமவற்றுள்
பத்திமார்க்கமெய்முத்தி பக்குவருக்கேயுளவாகு
மித்தைதீடுமபக்குவர்க்கு விரவும்விதிமார்க்கமதாமே. (67)

சாற்றுமிதனிலலகிறந்த சமயத்தவர்க்காம்விதிமார்க்க
மேற்றமிசுசங்கமசீலர்க் கிசையுமதுபத்தியின் மார்க்க
மாற்றுமிவைபொற்குடம்புடவிக் குடம்போலமலத்தரமாகப்
போற்றுமருங்கற்பரிவையரும் பொதுமாதரையுநிகராமே. (68)

உள்ளன்பதனற்குருவிங்கவேடம் பொருளென்றுண்மையுடன்
கொள்ளுமவர்களைவருக்குங் கூடும்பத்திமார்க்கநிலை
விள்ளுமறைதூன்முதலான விதிமார்க்கத்திற்பொருந்திடினுந்
தெள்ளுஞ்சிவபத்தியின் மார்க்க மில்லார்கதியிற்செல்லாரே. (69)

கமலஞ்செறிந்தவயற்குன்றைக் கருதும்விறன்மிண்டருமூல
நமலங்கடந்ததிறலுடைய ஞானசாரமலாயுதருஞ்
சிமயந்தருமாதுடனாகத் திருந்தாரூர் லிருந்தாடும்
வீமலன்புறமென்றுரைத்ததுவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே.

சுழலுமுடியுமரிபிரமர் கருதற்கரியபரஞ்சோதி
யழலிலலங்குங்காளத்தி யண்ணலார்தங்கண்ணணையிற்
பொழியுமருவியெனப்பெருகும் புண்ணீரொழியக்கண்ணப்பர்
விழியையிடந்தப்பியநேய மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (71)

ஏதமகலுமேகாந்தராம் தேவருடனமணர்
வாதுபகரத்தமதுசிரமரிந்து வலியகரத்தேந்திப்
போதமுறவேயிரவுபகற் புகலேழ்திவசங்கலியாண
வீதிவலங்கொண்டதிசயமு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (72)

கொட்டமிட்டவமண்மாயக் கும்பந்தனிற்சேடாதாச
ரிட்டமிக்கச்சுடர்ப்படி கவிலிங்கமெடுத்துக்காட்டியதுந்
திட்டமுற்றவங்கயர்தாஞ் சிவனொரெதிரேதன்கிரத்தை
வெட்டவெட்டங்குரித்ததுவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே ()

காளமிடற்றர்நிகராஞ் சங்கரதாசையர்சீதரனை
மாளமுருக்கிப்பொடிசெய்த வயமுமடிவாலயமாச்சர்
நீளும்புகழ்கின்னரப்பிரமா நெடுவானடையநந்தியுடன்
மீளவழைத்தபெருந்திறவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (74)

மாதுபாகர்தமைக்கலியர் வருகநம்மூர்க்கெனவழைப்பத்
தீதிலாய்நீயெம்மூர்க்கு வருகென்றழைப்பச்சென்றதுவு
மோதுநீதிக்கல்லைய ருயர்வேதியர்க்கன்றொருசுணங்கால்
வேதமோதுவித்ததுவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (75)

தடையிற்சுரிகைச்சவுண்டையர் தமதாதரவாலுகந்தளிப்பப்
புடையுற்றயினிபிடிபிடியாப் புனிதர்வாங்கியருந்தியது
மடலிற்பெரியமுசுணடிச வுண்டையரழைப்பமுன்னிறந்த
விடையுக்கிரத்தோடெழுந்ததுவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே.

அடுத்தபுகழ்சேரியற்பகையா ரரிவைதனையன்றளித்ததுவுந்
தடுத்துமுனியுந்தந்தைபதந் தண்டிநவியாற்றடிந்தமையுந்
கொடுத்ததமிழ்ப்பாவலனாரன் றோகைபாலண்ணலைத்தூதாய்
விடுத்தவடிமைத்திறந்தானு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (77)

நீலநக்கர்திருமனைவிநிமலர் மீதிலுமிழ்ந்தமையுஞ்
சீலமுற்றசிறுத்தொண்டர் திருந்தமகவையறுத்ததுவு
மாலதகற்றமதிபத்தர் மதிசேகரற்குமுதற்படுமீன்
வேலைவிட்டன்புறுத்தியது மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (78)

ஐயமறவேயிறைவருக்குக் கலிகநாதரன்பினுடன்
செய்யதகைமைச்சிவலிங்கந் திருத்தமுடனேதரித்ததுவுந்
தையலருள்சேரவைசவை தன்னைக்கணவன்முனித்தடிக்க
வெய்யசமணர்க்கானதுவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே. (79)

புரையிற்புகலிசம்பந்தர் புகழ்நாவரையராருரர் [னிற்
நிரையினிரையேவெண்பொடியாகிய நேரிழையைப்படப்பையி
கரவிவரவாலிறந்தவனைக் கராவண்மகவையக்கணமே
விரையவருகென்றழைத்ததுவு மெய்ப்பத்தியதாம்விதியன்றே.

கன்னிபாகரிரும்புற்கைக்காதல் பெருகுமாதரவாயச்
சென்னரோடன்றருந்தியதுஞ் சிலையாலெறிந்தசாக்கியரு
மன்னுமேழைசரிற்பெச்ச மாதேவியரெம்பெருமானுக்
கன்னையாயின தும்பிறவும் பத்தியாமென்றறிவீரே. (81)

எழுவாரிதியின்புறக்கடலி லிலங்குமணலைத்தொகைசெயினும்
வழுவாக்குருபத்தியின்மார்க்க மருவிப்பரணையடைந்தோர்க்கு
மெழுமாதரவாற்பெறுவோர்க்கு மெண்ணின்றாகும்விதிமார்க்கம்
பழுதாச்சகலமுயல்வார்தம் பலனாதவன்முன்விதையாமே. (82)

காலம்விரும்பார்தொழில்விரும்பார்கண்மம்விரும்பாருடல்விரும்
சீலம்விரும்பார்தவம்விரும்பார் சித்தவிகாரத்திருக்கறியார் [பார்
கோலம்விரும்பார்விதிமார்க்கர் கொள்கைவிரும்பார்குருபத்தி
பாலின்புறுசங்கமலிங்க பத்திமார்க்கத்தவர்தாமே. (83)

விள்ளுங்குருபத்தியின்மார்க்கம் விரும்பார்விதிநானெறிபிதற்றி
யெள்ளும்பதகவாதியர்வந் தெய்தியிடினுழதறிவோ
ருள்ளமவையுட்கொள்ளாமலொருவப் பவெருபாதியெல்லாந்
தள்ளியொருநெற்பதர்புகினுந் தரியாதகற்றப்பொமாதே. (84)

வீறுந்தகைமைச்சித்தாந்தம் வேதாந்தமுந்தத்தவாந்தமுடன்
கூறுங்கலாந்தம்போதாந்தங்குலவு நாதாந்தங்களெனத்
தேறுஞ்சமயவிதிமார்க்கத் திருக்காலுயிரைமயக்குறுத்து
மாறந்தமும்விட்டகன்ற கலாதமரும்பொருட்சங்கமமாமே (85)

வேறு.

குருலிங்கவேடமே மெய்ப்பொருளெனக்கொண்டியாமற்
 றிருவுத்துவிதிதூன்மார்க்கஞ் செப்புதல்கதியென்றோதி
 லுருவுத்துமிருநோயாள ருறுமருத்துட்கொள்ளாமற்
 பெருகுவாகடதூலோதிற் பிணியகன்றிடுவதின்றே. (86)

கத்தியசமயவாத விதிதருங்கதியைக்கி
 முத்தியைவிரும்புவோர்கண் முகிழ்த்தமெய்ப்பத்தியாலே
 மெய்த்தவமகேசர்பூசை யாவரும்விரும்பிச்செய்வ
 ரத்தனுமவர்நாமென்றே யடியரையருச்சித்தானே. (87)

கதிர்முனிற்ருமுதம்போன்றுங் கணிகைமுன்பணத்திபோன்று
 மதிமுனிற்ருமலம்போன்று மன்னைகண்டருண்டார்போன்றுங்
 விதிமதவாததூல்கள் விதித்துரைப்போரைக்காணிந்து
 கதிதரும்பத்திமார்க்க ரெதிர்மொழிகழறிடாரே. (88)

கரவுறுகிரியைதானே கதியெனவிதிதூல்காட்டுங்
 குரவர்கடமக்கு ஞானக்குரவர்க்குமுயமைகூறில்
 விரயமில்விருநோர்க்கும் விளக்குமுவுலகமெல்லாம்
 பரவிருளனைத்துர்க்கும் பரிதியுக்கிரதாமே. (89)

குறிதருலிங்கநி சங்கமங்குருவேன்றேகன்
 பிறிவதெனென்னின்மும்மைப் பெருகிருண்மலமுங்கன்மத்
 துறுவனையிரண்டுமாயை யுருபமுமகற்றிந்தானு
 யறிவுருவுயிர்கட்கின்ப மளித்திடுகிலைமையாமே. (90)

மாயையும்வினையும்ன்றி மலமிலையென்னின்மாயை
 காயமாயறிவுல்குங் காமியமின்பதுன்ப
 மாபுயிர்க்கருத்துமூல வாணவமியற்கையாகி
 யோய்வுருமாயைகன்ம முதித்திடுங்கிடமதாமே. (91)

உயிரினுக்குவமைசெம்பாங் களிம்பிருண்மலமென்றோதுஞ்
 செயிர்நுளாற்றங்கன் மஞ்சிவப்புடன்மாயையாகு
 மயர்வுறுமரிசிருந்த தவிடுமிழுநோயுமாங்கே
 மயருறுமலங்கண்மூன்று மனாதியான்மாவுக்காமே. (92)

கடல்சிவமுயிர்நீருப்பு கருமலமுலவைகன்ம
மடரலைபோதமாகவமட்டியைம் பொறியிலுன்னைத்
துடர்வுறுகறங்குபோலச் சுழற்றுமும்மலங்கணீக்கித்
தடமலர்ப்பாதநல்குஞ் சற்குருவிமலனாமே. (93)

சிவனுயிர் பாசமென்றே செப்புமுப்பொருளானதி
சிவனருளமலனாகுஞ் சீவனஞ்ஞானபோதன்
சிவனையஞ்ஞானங்கூடாச் சீவனைக்கூடும்பாச
முவருறுமுததிநீரை யுத்தியைமருவிடாதே. (94)

சகலரம்மலத்தோர்நான்கு மலம்பிரளையரைச்சாரு
மிகன்மலமூன்றும் விஞ்ஞானகலருக்கேயுமென்று
சுகமலந்திரோதையொன்று மமுதமுண்ணுல்வர்க்காகுஞ்
சுகமலிசிவமெய்ஞ்ஞான சுத்தநின்மலவராமே. (95)

அகவிருடிரோதையுல மலங்களையகன்றோர்காண்பார்
மதிழ்சிவானந்தஞான வயிந்துவநடஞ்செய்பாத
மிகலயனரியேறா னீசர்சாதாக்கியங்கள்
பகர்பரவிந்துநாதம் பரைபரசிவந்தானன்றே. (96)

வேறு.

உன்னரியசுழிமுனையுட்சித்திரமும் வச்சிரமுமொன்றுளொ
ன்றாய், மன்னிடுமானந்தநடம்வச்சிரத்தின் மும்மலமுமகன்றோ
ர்காண்ப, ரன்னவருட்சித்திரத்தின்ஞான நடமலங்கலைகளகன்
றோர்காண்பர், நன்னெறியாஞ்சுழிமுனையிற்கலையகன்றோர்
வயிந்துவநாடகங்கண்டோரே. (97)

வேறு.

அத்தனுக்குரியமேனி நான்குளவாகுமோதிற்
சத்தியாருயிர்கண்டு தத்துவந்தகைமைசால
வைத்தவிச்சுவமிநான்கு மதிப்பருமுயிர்கட்கெல்லாம்
பெத்தமுத்தியினைநல்குங் கருணையின்பெருமையாமே. (98)

தேடித்வந்திகைத்தல்தேறல் சிந்தித்தல்சென்றுகூடல்
வாடுதலுரைத்தல்மோன மலிவுறப்பற்றுமுற்றும்
வீடுதல்கரணந்தல் விழிமழைபொழிதலெல்லாந்
தாடலைபுரையுமேகத் தன்மையர்க்கின்மையாமே. (99)

பாசிவநிலையோர்நிட்டை தவறிடிற்பரையைச்சார்வார்
திரமிகுபரையோர்நிட்டை சிதைத்திடிற்சூடி லேசேர்வார்
வரமிகுங்குடி லேநிட்டை வழுவீனோர்சலாதிதேகம்
விரவுவார்துயரமுத வினையுடலொழியும்போதில். (100)

ஒல்லையிலுலகரெல்லா மொவ்வொன்றுயெழுத்தையொற்றிச்
சொல்லுவர்பலவுஞ் சொன்னசொல்லெழுத்துணரார்போலப்
பல்லுயிரென்றகன்மப் பயனறிந்தேற்றுக்கொண்டே
யெல்லையிலுருத்து மீசனியல்பினையுணர்ந்திடாரே. (101)

தன்மனையடிமைகாணி தந்தைதாய்மைந்தர்சுற்ற
மனைவிதன்னுடலமெல்லா மதித்தானுடைமையென்று
தனதெனுமுரைசிந்தித்த றவிர்ந்தவரூனாச்சேர்வ
ரெனதெனநினைவோரென்று மெழுபவமுமுகுவாரே. (102)

வேதமாகமமுந்தீக்கை விதிகளுஞ்சாரியையாதி
மேதகுபாதநான்கு மிகுபதமுத்திரான்குந்
தீதிலாமாணமற்றுஞ் செப்பியவனைத்துமுன்றன்
போதநீராகநாதன் புந்திசெய்த்மைத்ததாமே. (103)

அவ்வினிலுயிரீரெட்டு முதித்திடுமதிலோங்கார
முல்வில்லகவாதியை யைந்துளவதில்நமவுண்டாகு
மல்வுதவியயவ்வாதி யொருபதிசிவாயமூன்று
மொவ்வொருமறைவித்தாகு மோநமசிவயவென்றே. (104)

அகாரமுன்னெழுத்தீரெட்டு மருமதிக்கலையதாகு
முகாரமுன்னெழுத்தீராறு மொளிரினன்கலையதாகு
மெகாரமுன்னுலுநீக்கி யிசைந்திடுமெழுத்தோரெட்டிம்
பகரமுற்கலையதாகப் பகருமாகமங்கடானே. (105)

தத்துவமசிபதத்திற்ற கையதுநீயானுயென்
றொத்தருமறைகண்கு முரைத்திடுமதனெலங்கு
நித்தனவ்வுயிரேபோல நீங்கிடாநிறைவினாலே
பத்தியிலினியசோகம் பாவிக்கப்படுவதாமே. (106)

ஆரணநெல்லோடொக்கு மாகமமரிசிபோலா.
மாரணமுலகர்க்காஞ் சத்தினிபாதர்க்காகுஞ்சைவம்
பாரஃறிணைகணெல்லே பருகிடுமரிசிதன்னைச்
சீருயர்திணைகள் கொள்ளு மாறுபோற்றேறிடரே. (107)

இரேசகந்தற்போக்காகு மிலங்கருளுதயந்தானே
யாசில்பூரகமதாகு மருஞ்சிவத்திடையறாத
• நேசமோடிரண்டிலாத நிட்டைகும்பகமதாகும்
பேசமுவெழுத்துமொன்றும் பிரணவம்பிராணயாமம். (108)

நீடும்பாரொளியேபாணு நீரொளியாகுஞ்சோம
னாடுந்தீச்சுடரிம்மூன்று நண்ணியெவ்வுயிர்க்குங்கண்ணாய்
மூடுந்தீவினையதற்று முச்சுடருதித்தொடுங்க
வாடுங்காளிநமதாகு மகிலமுங்கறுத்ததன்றே. (109)

இடையெனுநாடிகங்கை பிங்கலையமுனையாகுந்
திடமிகுசுழினைநாடி திகழ்சரஸ்வதியேயாகு
நடுநிலையுளத்தானந்த நதிசுடைந்தாடிற்பாத்
மடைவர்கண்மேடுள்ளந் திரிந்துடல்வருந்துவோரே. (110)

வேறு.

பூதசாரஞ்சுவர்க்கத்திற்போக துகருமவர்க்குடலாம்
பூதங்காலாமெழுநரகம்புகு பாதகருக்குடலாகும்
பூதபரிணமத்தூலம்புவியிலுள்ளோர்க்குடலாகு
மோதுமிவைமூன்றையுமொருவுமுரவோரருளைப்பெறுவோரே.

இனியசுவர்க்கப்பயனுகர்வோ ரிமையோர்போகமுடிவளவும்
வீனையநிரையத்தழுந்துமவர் விழியார்துயரமொழியனவும்
பனிமண்டலத்திற்சரிக்குமவர் பங்காலிமைத்துவிழித்திடுவோர்
மனவஞ்சகப்பற்றகன்றவரிம் மயலாறலையிற்சுழலாரே (112)

பலமாதவங்கண்முயன்றிடினும் பலமாந்தியினனைந்திடனும்
பலமாகமங்கன்பயின்றிடினும் பலமாலகலாப்பயனாகு
மலமாசலவாநம்போத மயக்காழ்லகத்திருக்ககற்றி
நிலவார்முடியாரடியிணைக் கீழ்நின்றூர்பவனோய்வென்றாரே. (113)

வேறு.

உன்னுவதொருகாலுன்னி யுரைத்திடலிருகாலுன்னிச்
சொன்னவைமடிவுறாமற்றொடர் வறுமுயற்சிமுக்கான்
முன்னியமுயற்சிதன்னான் முடிந்திடிலதுவொன்றாக
மன்னிடுமுயிர்கடோறு மருவருவினையுமன்றே. (114)

சமையவாதங்கணீக்கித் தத்துவமித்தையாக்கி
நமையறாவிருளையோட்டி நானெனுமையனீக்கி
யமைதரவென்னுண்மன்னு மாரருட்சேர்திகாட்டி
ஃமைவறாவின்பவெள்ளத் தழுத்தினனென்னையாசான். (115)

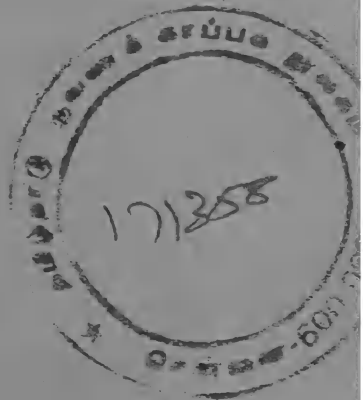
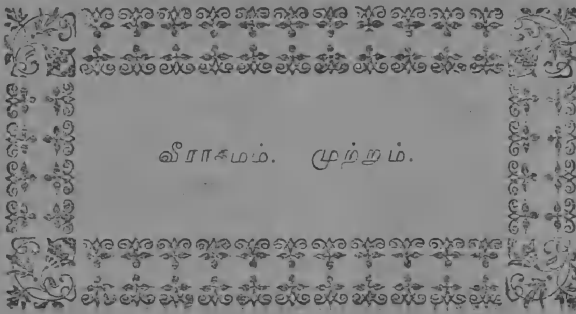
வேறு.

மெய்விராவிய வீரசித்தாந்தத்தின்
சைவரீதியைக் கேட்குந்தபோதன
ரைவராந்ரு மருளுமறிவிலாப்
பொய்வழாத விருளம்புகாதவர் (116)

பாசவஞ்சப்ப கையறுத்தாண்டிடுந்
தேசிகன்பதம் வாழிசிவானையே.
யாசிலண்டமனைத்துஞ் செலுத்திடு
மீசனன்பரிணை யடிவாழியே. (117)

மாரிநாளின்மதி முன்னரம்பைநீ
 ரீரமாறவுலர்த்தி யெரித்தமு
 தாரவூட்டுவபோ லென்னவாவினைச்
 சார்வுநீத்தருடந் தவர்வாழியே.

(118)

லிங்கநிஷ்டை.

தான் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த இஷ்டலிங்கமே நிர்மல ரஹிதமான சச்சிதானந்த பிரம்மமென்று நம்பி தனது தேகத்தை கவற்றில் எழுதிய சித்திர தீபம்போல் அசைவற நெரியாக நிறுத்தி சூக்ஷ்ம தேகத்தால்வணங்கி வாக்கினால் தோத்திரஞ் செய்து மனத்தினால் துயானித்து பிறவித் துன்பத்தினிட உபாயையும் பூமியின்கண் வந்தபின் படுந் துன்பத்தையும் நினைந்து பயந்து நடுநடுங்கிமெய்சோர்ந்து தேம்பித் தேம்பி அழுதகண் ணும் தொழுததையுமாய் கண்கள் நீர்சொரிய நெக்குநெக்குருகி எனது பிறவித் துன்பத்தை யொழித்து அருள்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து மூல வாயுவை எழுப்பி புருவ மத்தியில் நிறுத்தி இரண்டு இலக்ஷியத்தின்ஒளியை ஒன்றாக்கி ஆக்ருண நுனியைவிட்டுத் திரும்பாமல் வைத்து அந்த நுனியை அகண்ட சராசரங்களெல்லாம் தோன்றித்தோன்றி அழிந்தாலும் தாமெப்போதும் அழியாமல் சமஸ்தமும் தாமாயும் தாமல்லவாயும் விளங்கி தனது

வாமகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மஹாகன்
 லிங்கத்தில் மறைத்து தன் எதிரில் தோன்ற
 நின்றபிரம்மாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூ
 ல பஞ்ச பூதங்களிலொடுக்கி அந்த பஞ்ச பூத
 ங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களிலொடுக்கி அச்
 சத்தாதியாகிய தன் மாத்திரைகளை மாயையி
 லொடுக்கி அம் மாயையை பிரத்தியேகாத்மாவி
 லொடுக்கி அந்த பிரத்தியேகாத்மாவான தன்
 னையும் ஏகலிங்கமாகிய இஷ்டலிங்கத்தி லொ
 டுக்கி தானென்றும் அதுவென்றும் இரண்டில்
 லாமல் ஏகலிங்க நிஷ்டானுபவராய் இருக்க
 வேண்டியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீரசைவமென்பதின் கருத்து.

வாக்கு மனோகோசரமாய் யாவமுதித்தொடுங்க இடமாயிரானின்ற மகாகனலிங்கத்தில் உதித்து பரம்பரையாய் வருகின்ற சமயமென்றும் இந்த சமயம் எல்லாசமயத்துக்கும் மேலானதென்றும் மஹாகனலிங்கத்தின் ஆனந்தத்திலுண்டாகிய தேவதைகளை வணங்கக்கூடாதென்றும் வணங்கினால் பல விதகுணமாய்விரிந்து ஒன்றையும் நம்பாமற் போய்விடுவென்றும் மற்றசமயங்களைப்போல் மத்தியில் ஏற்படாமல் அனாதியாய் ஏற்பட்டதென்றும் அந்த அனாதியாயுள்ள மஹாகனலிங்கத்தையே தரித்துக்கொள்வதென்றும் அதையே பூசிப்பதென்றும் அன்னையானவன் குழந்தையைமற்றது தானொரு பதார்த்தத்தையும் பொசிக்கமாட்டாததுபோல நைவேதித்து உண்ணல் முதலாகியதும் பக்தியோடுசெய்வதென்பதும் தான் அந்த மஹாகனலிங்கத்தை அடைவதற்குகூடாது ஏனெனில் ஆவரணசத்திமறைப்பிருப்பதால்அதைக்கடப்பதற்காகதேகசத்தி தத்துவசத்தி ஆத்மசத்திமுதலானதும்நடத்திக்கொண்டு மறைப்பைக்கடந்துபோகும் அவதாரத்தில் அங்கங்குகண்ட அனுபவத்தையே ஆசாரமாகவும் பூஜையாகவும் சிவசின்னமாகவும் ஸ்தூலகுக்ஷ்ம தேகாதிகளில் பொருந்தியிருத்தலால்தான் தரித்திருக்கும் மகாகனலிங்கமுகாரந்தரமாகவே முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் போகத்தை அனுபவிப்பதன்றி அந்த தேவதைகளை வணங்கக்கூடாதென்பதும்அங்கலிங்கமானதைக் கூணநேரமும்தேகத்தையும் மனத்தையும் விட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டியிருப்பதால் திரிகாணசத்தனாய் பிராரத்தவப்பொருளைமாத்திரம் பொலித்தலும் குருலிங்கஜங்கம நேயத்தையடைந்து புளியம்பழத்தோடுபோலவும் தாமரையில் ஜலம்போலவும் நெருப்பில் நீறுபோலவும் சேற்றில்பிள்ளைப்பூச்சிபோலவும்ஜெகத்திச்சையிற்பொருந்தாதிருத்தலும்ஒருவரதுபொருளைவருத்திவாங்கியுண்ணாதிருத்தலுமேயாம்

இதன் வீலை அணை 1

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர்
காஞ்சிபுரம் இராஜம்பேட்டை,
மு. சி. தின்னசாமி ஐயரிடத்திலும்,
காஞ்சிபுரம் பச்சகந்தையர்மடம்,
தி. அண்ணாமலையரிடத்திலும்,
சிதம்பரம் மெயின்ரோட்டு,
சபாபதி வாத்தியாரிடத்திலும்
விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மேல்கண்ட விலாசத்தாருக்கு 0—1—6க்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் 1-புத்தகம் தபாலில் அனுப்பப்படும். 10-புத்தகம் ஒரேதடவையில் வாங்குபவர்க்கு 1-புத்தகம் இனும் கொடுக்கப்படும்.

வியாபாரிகளுக்கு விலை சராசரியாக கொடுக்கப்படும்.

தங்கள் விலாசங்களை திருத்தமாய் எழுதி அனுப்பக் கோருகிறோம்.

9A

5-10